

[Duborg.]

finder det fuldt ud berettiget, at Samfundet tager en meget betydelig Andel deraf; men at gaa til den anden Yderlighed og beskatte ogsaa højest tvivlsomme Værdistigninger er et Spring, som i Virkeligheden ødelægger det gode og fornuftige, der er i Lovforslaget.

Jeg haaber, den højtærede Finansminister vil anerkende disse Principper. Man vil jo altsaa se, at der i og for sig ikke er nogen Uoverensstemmelse mellem mit Standpunkt og det Standpunkt, som mit Partis Ordfører har fremført, idet han netop pegede paa de samme Forhold.

Med Hensyn til Landbrugsjord er jeg i og for sig enig med den højtærede Finansminister i, at denne Lov ikke vil faa nogen praktisk Betydning, idet Værdistigningen i Landbruget udover de fra Landbrugerne tilførte Værdier er saa smaa, at de praktisk taget ikke kan paavises og næsten aldrig har kunnet paavises. Men derfor vil Loven alligevel faa nogen Anvendelse, fordi alene dette, at to forskellige Sæt Vurderingsmænd kommer til det Resultat, at Grunden skal sættes 100 Kr. højere pr. Tønde Land ved den ene Vurdering end ved den anden, efter Lovens Affattelse vil føre den ind under Værdistigningsskatten, saa ogsaa i denne Forbindelse vil det være nødvendigt at have et saadant Spillerum. Jeg tror derfor, at Lovforslaget trænger til meget betydelige Ændringer for at kunne gøre Nytte.

Jeg vil for øvrigt sige, at det for en Gangs Skyld forekommer mig, at Retsstatspartiet ogsaa har Ret i noget, og det er dette, at Udbyttet af denne Lov i meget væsentlig Grad, om ikke helt, bør gaa til Staten og ogsaa netop til det Formaal, som har været nævnt, nemlig til Afdrag paa Statsgælden, idet det jo i Regelen vil være Udgifter paa § 26 til nye Anlæg, til Underskud paa Anlægsbudgetterne, der har foraarsaget eller været medvirkende til Skabelsen af disse Værdier.

Til Slut skal jeg blot sige, at jeg i Virkeligheden ser saadan paa det, at en Lov om en rationel Værdistigningsskat er en god konservativ Lov, som er stærkt samfundsbevarende derigennem, at den, om jeg saa maa sige, ophæver det offentlige økonomiske Interesse i at erhverve Jord, idet det offentlige ogsaa gennem en saadan Skat faar sin store Andel i de ventede Stigninger. Det er ogsaa interessant i denne Forbindelse at minde om, at det netop er de konservative Politikere i Bismarcks Tid eller i det mindste under hans Tids Indflydelse, der har gennemført denne Lovgivning i Tyskland.

Derimod vil jeg gerne sige til den ærede Ordfører for de Konservative, at dette tyske Forslag, som det faktisk var, om, at Værdistigningsskatten først skal betales, naar Værdistigningen er konstateret ved Salg, netop efter Erfaringer fra Tyskland er yderst uheldig. Det kommer til at virke meget tilfældigt og forskelligt, og det paastaas endogsaa, at der i Tyskland ligefrem er oprettet Forretninger, der besørger den Art Salg paa en saadan Maade, at man kan undgaa Værdistigningsskatten, saaledes at det kun bliver de hæderlige eller de redelige, eller hvis man foretrækker det: de naive, der betaler denne Skat, medens mange undgaar den ved at benytte sig af saadanne fingerede Salg. Jeg tror ikke, det System er praktisk godt og anvendeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Ordet for en kort Bemærkning.

Fibiger: Jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Duborg ogsaa ønsker at deltage i Konkurrencen med de tre radikale Partier om mere Skat paa Jorden, og selv om han dog maa indrømme, at saaledes som Lovforslaget er affattet, vil det komme til at omfatte Landbrugsjord, saaledes som jeg har paapeget, vilde han dog ikke undslaa sig for fortsat at arbejde med paa, at der kunde komme noget ud af Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) sagde, at han glædede sig over, at jeg var kommet saa vidt, at jeg vilde være med til en Beskatning, naar der forelaa Forhold som dem, der foreligger ved Køgevej. — Det ærede Medlem har ikke rigtig fulgt med i, hvad der er og altid har været de Konservatives Standpunkt, og som jeg har givet Udtryk for flere Gange, nemlig at naar der er sket noget saadant, og Indtægten er konstateret ved Salg, er det naturligt, at der betales en Afgift til Staten, idet Samfundet altsaa har foretaget saadanne Foranstaltninger, at den enkelte har lukreret stærkt derved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: Det vil ikke lykkes det ærede Medlem Hr. Pinholt at vride sig fra den Udtalelse, han kom med paa det paagældende Møde, men jeg forstaar jo, at han senere er blevet klar over, at den var mindre hensigtsmæssig.

Naar det ærede Medlem dernæst siger, at jeg har villet undgaa Debat om Forslaget,